

Skriftlig begrundelse

I Venstres og Det Konservative Folkepartis ændringsforslag til Forskningsministeriets budget er angivet en tilbagevenden til 1994-niveau, altså fra før den nuværende regerings forskningspolitik slog igennem med stigende forskningsbudgetter og dermed en væsentlig styrkelse af forskningen til gavn for en fortsat udvikling af det danske velfærdssamfund, herunder for dansk erhvervslivs konkurrenceevne.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Der bliver konkret spurgt om, hvilke konsekvenser det har for de eksisterende forskningsaktiviteter, når man nu fra Venstres og De Konservatives side foreslår drastiske besparelser på over 300 mio. kr.

Jeg kan sige, at når det drejer sig om forskningsrådenes bevillinger, hvor den største del af beskæringen ligger, nemlig på 232 mio. kr., vil det have afgørende betydning for en lang række forskningsfelter:

Det er inden for det materiale teknologiske forskningsområde, hvor Danmark over de seneste år har søgt at styrke det videnskabsmæssige niveau for den store del af dansk fremstillingsindustri, som er dybt afhængig af et videnskabsmæssigt grundlag inden for materialeområdet. Det er et forskningsområde, der styrker Danmarks konkurrenceevne, og det er et område, der bidrager til at sikre en mere bæredygtig produktion og bæredygtige produkter.

Det er inden for det bioteknologiske felt, hvor vi i Danmark har forsøgt – også under tidligere regeringer – at styrke Danmarks kompetence på de bioteknologiske områder. Her vil det ikke være muligt for forskningsrådene at imødekomme kvalitetsansøgninger, der ligger uden for det eksisterende bioteknologiske program – hverken inden for medicinalindustrien eller inden for fødevarerindustrien, landbruget og sundhedsvæsenet.

Det er inden for det informationsteknologiske område, som er et felt, hvor Danmark i disse år søger at styrke sit videnskabsmæssige grundlag for at styrke kvaliteten i de tjenester, der udbydes i koblingen mellem informationsteknologi og telekommunikation, og det er også et felt, hvor vi søger at få et større erhvervsmæssigt afsæt i Danmark.

Det er – jeg kan forstå, det er noget, der lå hr. Frank Dahlgaard meget på sinde – inden for ingeniørvidenskaberne med lukning af de inge-

niørvidenskabelige centre, der er etableret inden for bredbåndskommunikation, modulering, styring af kemiske processer og grundvandet samt på personkommunikationsområdet. Her vil det ikke være muligt at fremme den udvikling, der har båret Danmark frem – endda til at trække en koreansk virksomhed til Danmark, hvor de har placeret deres forskningsindsats i Danmark, bl.a. ud fra etablering af de ingeniørvidenskabelige centre.

Det er store besparelser på sundhedsforskningsområdet, ældreforskning, velfærdsforskning og den humanistiske forskning.

Alt sammen voldsomme besparelser, som vil sætte Danmark tilbage i forhold til at etablere et videnstungt samfund.

Sonja Mikkelsen (S):

Tak for besvarelsen.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om man kan forestille sig, at virksomhederne selv kunne løfte opgaverne for de her forskningsområder, hvor der altså på nuværende tidspunkt er etableret et samarbejde mellem de offentlige forskningsmiljøer og de private virksomheder.

Er det tænkeligt, at såfremt besparelserne her gennemføres, så man ikke kan fortsætte disse programmer, at virksomhederne i Danmark selv kan løfte den forskningsopgave, som der er brug for, og som virksomhederne har brug for, eller forhindrer erhvervsstrukturen i Danmark, at det kan ske?

Jeg vil også gerne helt konkret spørge om projektet med informationsteknologi, hvor man har lavet et forskningscenter: Hvor mange virksomheder er egentlig involveret i det projekt, og hvad er deres begrundelser for at gå med i det?

Frank Dahlgaard (KF):

Tak for ministerens svar, der også denne gang vel er partielt. Har ministeren ikke blik for, at der er en verden uden for den offentlige sektor? Der er jo ikke noget overraskende i et svar, der siger, at når man sparer nogle penge på et område inden for det offentlige, kan der ikke laves så meget på det område.

Det er selvfølgelig i sig selv beklageligt, men som led i en større politik og finanspolitik er det at få en lavere rente, end man ellers ville have, med til at skabe et bedre erhvervsklima. Det kan godt være, at renten er historisk lav – det er den i øvrigt ikke – men den er dog stadig væk noget med trekvart, næsten 1 procentpoint højere end den tyske rente. Og hvis vi fik bedre statsfinan-